

OZVĚNY

ONDŘEJOVA , TŘEMBLAT A TURKOVIC

Číslo 5, prosinec 2011

Vydává obec Ondřejov

JAK MĚ RYBOVA MŠE ZACHRÁNILA PŘED STRAŠLIVÝM OSUDEM

Znáte to, jak pejsek s kočičkou šli poradit panu Čapkovi, co má napsat na Vánoce?

Pan Čapek seděl za stolem, pero držel v ruce, nemohl na nic připadnout a nevěděl, co psát. "Propánajána," povídá si, "copak já mám na Vánoce napsat těm dětem o pejskovi a kočičce, když mě nic nenapadá? Kdyby mně tak někdo přišel poradit!"

V tom něco zaťukalo na dveře, vstoupili pejsek s kočičkou a řekli: "Pane Čapek, my vám jdeme poradit."

"Děkuji vám," zvolal pan Čapek radostně, "vy jste mne vysvobodili! V zemi, která se jmenuje Redakce, panuje zlý obr jménem Klíma, jenž sídlí za devaterými dveřmi v jeskyni, která se zove Šéfárna. Ten mně uložil přetěžkou práci, abych rychle napsal Vánoční povídání pro děti, ale já pořád nevím co, a nic mě nemůže napadnout. Tak si tu lámu hlavu a přemýšlím již sedm dní a sedm nocí, a pořád mně nemůže nic napadnout a pořád nevím, co bych těm dětem o pejskovi a kočičce napsal. 'Nenapišeš-li,' rozkázal mně strašným hlasem obr Klíma, proměním tě v tvarohový sloup a budeš tak u psacího stolu přemýšlet až do konce světa a budeme tě těm dětem ukazovat pro hanbu za vstupné padesáti haléřů.' Tak tu tedy, milý pejsku a kočičko, sedím a nevím co, až vy jste přišli mně poradit. Vysvobodili jste mne od toho strašlivého osudu, že bych se měl stát sochou z tvarohu, i dám vám za to, čeho si jen budete přát."

No vidíte, a já jsem na tom jednu chvíli byl skoro stejně jako pan Čapek. Taky jsem dostal přetěžkou práci: paní šéfredaktorka Vomáčková mi uložila napsat úvodník vánočního čísla Ozvěň. Seděl jsem za stolem, nemohl jsem na nic připadnout a nevěděl jsem, co psát. "Propánajána", říkal jsem si, copak mám na Vánoce napsat, když mě nic nenapadá? Že lidi nemají odhazovat odpadky a rušit noční klid, to už přece psát nemůžu, na Vánoce se musí psát něco pozitivního." A bál jsem se, že mě paní šéfredaktorka taky promění v tvarohový sloup jako šéfredaktor Klíma pana Čapka.

A jak tak smutně sedím a nevím, co napsat, najednou vidím, že vedle mé kanceláře se v sále scházejí lidé, hodně lidí, cítím voňavý čaj a slyším ladění orchestru, a vida, ona bude Rybovka. Tak jsem se sebral a šel jsem si ji taky poslechnout. Napřed zpívaly děti, pak paní učitelka četla kousek ze staré knížky, jak se o Vánocích zpívalo dřív, a pak začal ten zázrak, který se opakuje rok co rok: "Hej, mistře, vstaň bystře! Vzhlédni na jasnost, nebes na švarnost! Krásu uhlídáš v tento noční čas."

Krásu jsem uhlídal velikou. A stejně jako pan Čapek, když mu pejsek s kočičkou přišli poradit, jsem už věděl, co napíšu do vánočního čísla. Že jsem moc rád, že žiju právě tady, v Ondřejově, mezi všemi těmi skvělými lidmi a uprostřed krásné a klidné přírody. Protože obcí, kde se děje tolik krásných věcí jako u nás, těch není moc. A nejenom že se děje: dělají to lidé sami pro sebe, není to chladná profesionální práce za peníze, ale dobrovolná práce, z které mají radost i ti, kdo ji dělají

Těším se na příští Rybovku, ale i na celý rok před ní. A přeji vám všem hodně radosti, štěstí a zdraví.

Martin Macháček

CO SE DĚJE

Vodovod a kanalizace

Postup prací. V současnosti jsou položeny do země přibližně dvě třetiny všech vodovodních a kanalizačních řadů a část přípojek. Vzhledem k nízkým teplotám a také k blízkosti vánoc se 15. prosince skončilo s pokládkou a dodavatelská firma "zazimovala" staveniště. Práce budou obnoveny podle počasí.

Součástí zazimování je také provizorní pokrytí výkopů v silnici asfaltem. Upozorňuji, že to není definitivní povrch, ten se udělá až příští rok, teď jde jen o to, aby na povrchu zasypaných výkopů nebylo bláto.

Kdy bude možno odebírat vodu. K přivaděči je už napojeno pár desítek přípojek, hlavně v Turkovicích, několik v Třeblicatech, v Ondřejově v Turkovické ulici, na náměstí, v Sukdolské i ve Fričově. K tomu, aby mohli občané z těchto přípojek odebírat vodu, schází jen to, aby jim provozovatel vodovodu namontoval vodoměr. Podle sdělení ředitelky provozovatelské společnosti ITV by to mělo být hotové přibližně v polovině ledna. Když jsem montáž vodoměrů v posledních měsících urgoval, dozvěděl jsem se tyto důvody, proč to zatím nebylo možné: K tomu, aby se mohl vodovod uvést do plného provozu, musí být napojeno nejméně 50 přípojek, jinak voda bude v potrubí i ve vodojemu stát a zkazí se. V Lensedlích je připojeno už přes 40 přípojek, zatím byly bez vodoměrů, protože jednak ITV čekalo na koncesi pro provozování vodovodu v Lensedlích od krajského úřadu, jednak montéři ITV připojovali vodoměry ve Svojeticích. Teď jsou Svojetice připojeny, ve Zvánovicích se zatím nepřipojuje, protože tam jsou problémy s příliš vysokým tlakem vody v potrubí, proto se začíná montovat v Lensedlích i v naší obci. Jakmile budou vodoměry namontovány do 50 přípojek, napustí se vodojem Pecný a bude možno odebírat vodu.

Odebírat vodu snad už v lednu budou ovšem moci jen lidé, kteří bydlí podél přivaděče. Ten je totiž už zkolaudovaný. Obecní řady, které se v naší obci staví, budou zkolaudovány až v roce 2012, pravděpodobně do poloviny roku, a až potom bude možno odebírat vodu i z nich.

Součástí stavby bude i stavba nové čistírny odpadních vod v Luční ulici. V současné době se přepracovává projekt, aby byl založen na nejmodernější technologii; pravděpodobně se místo druhé stejné čistírny jen zvětší a kompletně rekonstruuje ta stávající. Tyto práce proběhnou v polovině roku 2012.

Jak postupovat při stavbě přípojky. Máte-li hotový projekt, zavolejte v pracovní dobu na číslo 602 200 539 panu Ursacherovi, který je v dodavatelské firmě mistrem a má na starosti dodávku přípojek. Dohodněte se s ním především, kdy by vaše přípojka mohla být zhotovena. Jestliže váš dům leží u přivaděče, může se v podstatě připojit hned, záleží jen na kapacitě dodavatelské firmy. Jestliže leží u některého z obecních řadů, záleží na tom, jak je výstavba tohoto řadu daleko. Aby se přípojka mohla napojit na řad, musí být řad celý hotový, musí být naplněn vodou a musí na něm být provedeny tlakové zkoušky. Dokud toto není splněno, určitě nezačínajte s výkopy u sebe na zahradě, protože byste ji měli zbytečně dlouho rozkopanou.

Když vám pan Ursacher řekne, kdy by mohla být vaše nemovitost připojena, dohodněte se s ním, co budete muset připravit, to může být u každého domu trochu jiné. Před stavbou přípojky musíte podepsat smlouvu s obcí o investičním příspěvku a tento příspěvek zaplatit. Formulář smlouvy dostanete na obecním úřadu nebo najdete na webu obce.

Pokud jde o zemní práce na vašem pozemku, které musíte provést vlastním nákladem, můžete se dohodnout například s Martinem Sechovcem nebo s některým jiným bagristou. Můžete také využít nabídky dělníků firmy Energie, rozhodně ale porovnejte cenové nabídky, abyste neplatili zbytečně moc. Slyšel jsem, že někteří z nich nabízejí občanům naší obce zemní práce s tím, že od nich chtějí zaplatit práce i na veřejném prostranství a dokonce že jim říkají "máte to i s materiálem". Jak už jsem několikrát psal v Ozvěnách a říkal na veřejných schůzích i jinde, zaplacením investičního příspěvku jste si už zaplatili zemní práce na veřejném prostranství, tedy od potrubí v ulici až k vašemu plotu. To platí obec, vy to neplaťte ze svých peněz nějakým melouchářům!

Rovněž kompletní materiál vodovodní přípojky a tlakové kanalizační přípojky platí obec z vašeho investičního příspěvku. U gravitační kanalizační přípojky platí obec potrubí na veřejném prostranství, vy platíte potrubí na vlastním pozemku.

Majitel domu musí připravit zemní práce na vlastním pozemku (včetně případného prostupu zdi nebo plotem) a navíc jen toto:

u vodovodní přípojky: vodoměrnou šachtu, je-li podle pravidel potřeba,

u tlakové kanalizační přípojky: elektrickou přípojku k čerpadlu,

u gravitační kanalizační přípojky: potrubí na vlastním pozemku.

Chce-li po vás tedy někdo peníze za výkop od vodovodního řadu k vašemu plotu nebo peníze za potrubí přípojky, nic mu neplaťte, případně mě o tom informujte.

Územní plán

Zastupitelstvo na svém zasedání 15. prosince schválilo vydání změny č. 1 územního plánu. Co je v něm nového? Většina si všimne především několika nových zastavitelných ploch, zejména v Ondřejově: vpravo na konci ulice Turkovická, vlevo od Chocehradské ulice před hřbitovem, pod hrází Votavky, podél ulice Pod Hřištěm za hvězdárenskou čističkou a konečně vpravo pod ulicí Střimelická, před katovnou. Důležitější jsou však nové regulativy, potom vyhrazení nových ploch pro občanské a technické vybavení obce (plocha pro novou školu v ulici Pod Hřištěm, plochy pro nové ČOV v Ondřejově v Čejkovech a v Turkovicích nad Šmejalkou, a v neposlední řadě i zrušení nesmyslné možnosti stavět rodinné domy v lokalitě u Brožkovny v Tremblatech.

Součástí regulativů je to, že v nových zastavitelných plochách musí být rodinné domy napojeny na ČOV a že u větších ploch musí být předem zpracována územní studie, která především vymezí komunikace. Tyto požadavky jsou především ve prospěch lidí, kteří si zde zakoupí pozemek a budou stavět, protože budou mít slušný přístup, slušnou kanalizaci, připojení k vodovodu atd.

Chudáci developéři, kteří tu komunikaci nebo kanalizaci budou muset zaplatit, ovšem hrozně trpí. Například naše největší developerka podala námítku, podle které by k její lokalitě pro 8 rodinných domů mezi Choceradskou a Družstevní ulicí, měl být příjezd z Družstevní ulice komunikací širokou 3 metry od plotu k plotu, a ne osmimetrovou komunikací z Choceradské ulice. A pokud jde o připojení těchto pozemků ke kanalizaci a vodovodu, napsala doslova: "Vzhledem k tomu, že každý nechce být vazalem stávajícího systému a chce mít možnost volby žádáme o možnost budování individuálních ČOV a studní v naší lokalitě." Připadá mi to stejné, jako kdyby stavebník rodinného domu protestoval proti tekoucí vodě a splachovacího záchodu s tím, že nechce být "vazalem stávajícího systému" a že chce místo toho kadibudku na hnojšti.

Náměstí v Ondřejově.

Restaurovaný pomník sv. Ondřeje je už definitivně osazený a dne 28. října po mši svaté ho pan farář Kudláček slavnostně vysvětil. Mimochoodem, kontejnery z okolí pomníku už zmizely a jsou k dispozici v areálu ZD.

Manželé Zárubovi, kteří restaurování sv. Ondřeje provedli velmi dobře a za slušnou cenu, nám udělají také drobné opravy pomníku padlých před školou, především upevnění rohové žulové hranoly, které hrozí pádem.

Dále jsme s nimi jednali o soše sv. Jana Nepomuckého u kostela. Originál této sochy byl v 70. letech minulého století neoborně ošetřen a výsledkem bylo, že přibližně o dvacet let později už měl sv. Jan úplně odpadlou tvář. Proto byla socha v první polovině 90. let nahrazena betonovou kopií (výduskem), která není kvalitní a beton na ní už chátrá. Podstavec pod sochou je už zcela zbědovaný, štukování, kterým byl před 20 lety opraven, už na mnoha místech odpadá a vylézají z něj už armovací dráty.

Dohodli jsme proto, že na jaře

nám restaurátoři dají nabídku na zhotovení kamenné kopie podle původního originálu a s touto nabídkou se pokusíme získat nějaké peníze na její zhotovení.

Náměstí se dočká ještě jedné změny: oplocený parčík okolo pomníku padlých nebude už zarostlý keříky a rostlinami, místo toho tam bude bílý kačírek. Tuto změnu schválilo zastupitelstvo na listopadovém zasedání.

A konečně jistě jste zaznamenali lepší vzhled vánočního stromu. Není to ještě, jak bychom si představovali, řetězů tam mělo být víc. Zakoupené řetězy, které podle údajů na obalu měly mít délku 22 m, mají totiž opravdu délku 22 m - ale jen včetně přívodní šňůry, zatímco samotný svítící řetěz je sotva 10 m dlouhý. V každém případě za vylepšení stromu děkuji Markétě Tlamichové a ondřejovským hasičům a do příštího adventu ještě nějaké řetězy přibudou.

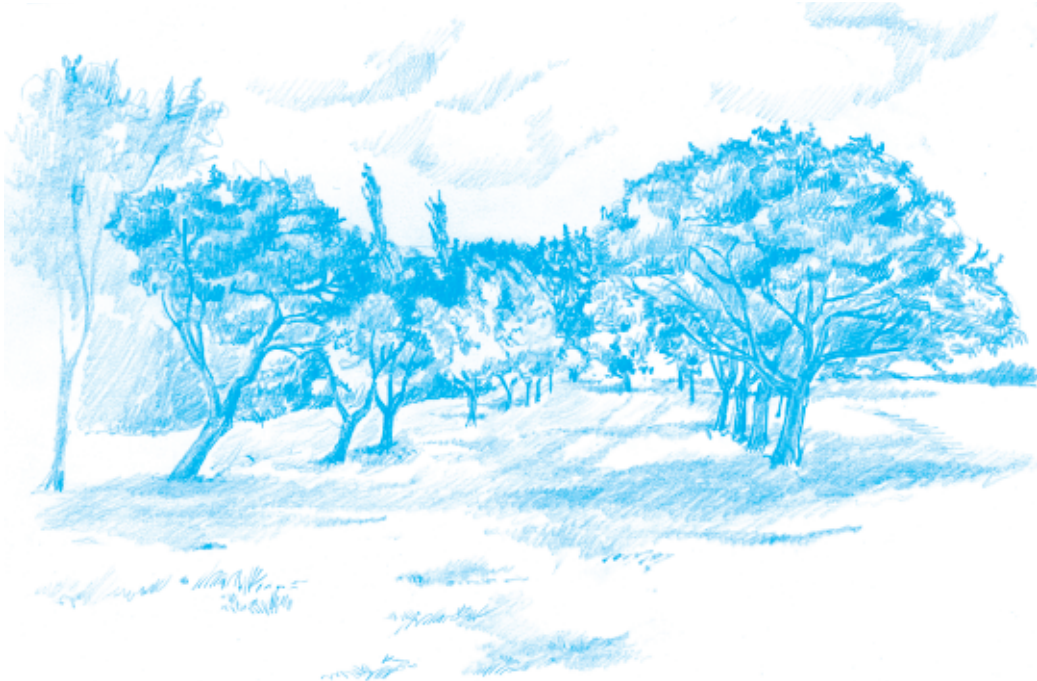
Další zprávy

Prodej pozemků ASÚ. Zastupitelstvo schválilo 14. dubna prodej pozemků okolo budovy Kosmické laboratoře v areálu hvězdárny za 3,5 mil. Kč, na základě toho byla podepsána kupní smlouva a kupní cena byla už zaplacená.

Dále zastupitelstvo projednávalo 7. listopadu žádost ASÚ o prodej pozemků lesa pod hvězdárnou (okolo lomu, kde se kdysi konávaly zábavy), pak pole západně od budovy Kosmické laboratoře a konečně cesty od starého hřiště ke dvoumetrovému dalekohledu. Pokud jde o cestu, ta samozřejmě i nadále zůstane veřejná, jediná změna v případě prodeje bude ta, že do jejích oprav bude moct Astronomický ústav investovat z vlastních prostředků. Dnes, kdy cesta patří obci, by její opravy musela hradit sama obec. Zastupitelstvo schválilo záměr prodeje lesa a cesty, neschválilo záměr prodeje pole, avšak schválilo záměr pronájmu tohoto pole.

Výběrová řízení na pracovní místa. Na základě přihlášek do výběrového řízení, přijímacích zkoušek a pohovorů s uchazečkami, které se v náročných zkouškách umístily na prvních třech místech, byla na místo asistentky starosty přijata paní Andrea Pačovská. Nastupuje od počátku ledna a těším se už, že jí předám část své dosavadní práce.

Výběrové řízení na obsluhu komunálního traktoru zatím není uzavřeno, především proto, že ještě nemáme ten traktor. Podali jsme žádost o dotaci z Programu rozvoje venkova, čekáme na vý-

Kresba Markéta Tlamichová

ONDŘEJOV - SÁD NA HVĚZDÁRNE M. Tlamich

sledek, ale v každém případě traktor koupíme, protože takový stroj potřebujeme. Do konce roku na něj vypíšeme tendr.

Další žádosti o dotace. Z fondů Středočeského kraje jsme požádali o dotaci 3,8 mil. Kč na čistírnu odpadních vod v Ondřejově, dále o dotaci 140 000 Kč na technické dovybavení našich hasičů a nakonec o dotaci ve výši 40 000 Kč na dovybavení SKC sportovním nářadím a náčiním a hudebními pomůckami.

Kromě toho jsme podali žádost o dotaci přibližně 6 mil. Kč z Operačního programu životní prostředí na zateplení budovy základní školy v Ondřejově a rekonstrukci dosluhující kotelny s přechodem na automatické kotle na černé uhlí.

Výběrové řízení na dodavatele elektřiny. Protože nám dosavadní dodavatel ČEZ Prodej oznámil zdražení elektřiny od 1. ledna, využili jsme zákonného práva a vypověděli jsme mu smlouvu k 1. únoru 2012. Na nového dodavatele bude vypsáno výběrové řízení s elektronickou aukcí.

Střecha budovy zdravotního střediska byla natřena a byly na ní upevněny sněháky. Nemělo by se tedy opakovat to co loni, kdy hasiči museli odstraňovat led z okraje střechy, aby neohrožoval kolemjdoucí.

Správné řízení s majitelem Kampeličky bylo na podnět obce zahájeno kvůli tomu, že tuto cenou památku nechává už skoro 20 let chátrat.

Návrh na prohlášení **komunikace v areálu ZD**, kterou by se přímo projelo z Družstevní ulice do ulice Seradovské byl obecním úřadem zamítnut, ovšem navrhovatel se odvolal ke krajskému úřadu a ten zatím o odvolání nerozhodl.

Situace ve svazku obcí Ladův kraj, jehož jsme členem a který má hlavně rozvíjet turistický ruch v okolí, je v současné době složitá situace, protože starostové některých členských obcí včetně naší nebyli spokojeni s tím, jak tento svazek pracuje. Hrusice, které jako Ladovo rodiště a dějiště mnoha Ladových pohádek a kreseb, dokonce vyjádřily svou nespokojenost tím, že ze svazku vystoupily. V důsledku toho odstoupila také dosavadní manažerka svazku a shromáždění starostů neschválilo navrhovaný rozpočet svazku na rok 2012. Na nového manažera bude vypsáno výběrové řízení. Za sebe můžu říct, že si myslím, že Ladův kraj má smysl, bude-li dobře veden, proto doufám, že nový manažer se "povede" a že rozvine činnost svazku tak, aby všechny členské obce byly spokojeny.

Martin Macháček

JAK VEČERNÍ PROGRAM PROŽILA A NAČ PŘITOM VZPOMÍNALA JEDNA UČITELKA VE VÝSLUŽBĚ

Přišla mi pozvánka: Ondřejovská škola oslaví už 175. výročí svého založení. Je to možné? Mám přece v živé paměti, jak se slavilo stopadesáté – to jsme byli o celé čtvrtstoletí mladší! Moc se těším na večerní program, jsem samozřejmě zvědavá, jak si s programem poradila nová učitelská generace a děti dětí, které jsme učili my.

Hned u dveří mě vítají dvě milé dívky, které už neznám ani jako prvňáčky, nabízejí mi doprovod, a dokonce i nějakou dobrotu. Vpředu na plátně běží záběry ze současného života školy, ale můj pohled upoutala velká fotografie, na níž důstojně vyhlížející starší muž s plnovousem vítá na prahu ondřejovské školy malé děvčátko. Pan řídící Pešek a prvňáčka Anička Fričová. Tu fotografii přece znám! Viděla jsem ji prvně asi před 30 lety. Tenkrát naše každoroční putování „Světlem hudby vlastními silami“ navštívily i dvě starší paní. A protože se jim pořad líbil, navštívily nás znovu a přinesly vzácné dary. Ta první, paní Šalová, nám věnovala čítanku a zpěvník po svém dědečkovi, panu řídícím Peškovi, a druhá, mně do té chvíle neznámá paní Brázdilová-Fričová, tuhle nádhernou fotografii. Zachytila její první krůček na cestě za vzděláním, a nápis nad portálem, L.P. 1836, který se dochoval dodnes, dosvědčuje, že se to událo právě v ondřejovské škole.

Byla bych vzpomínala ještě dlouho, ale mé milé mladé průvodkyně mě upozornily, že začne program, a vedou mě na místo vyhrazené bývalým učitelům. Ani se s nimi nestačím pozdravit a už na jeviště přicházejí dva mladí moderátoři a zcela přirozeně, jako by to dělali každý den, vítají publikum a uvádějí na jeviště současného a následně i bývalého ředitele školy. Po jejich sympatických projevech se rozezněla neznámá hudba a já honem luštím v programu, co přijde. Bharatanatyam!/? Na scénu vtančila nádherně oděná dívka a já s úžasem sleduji ladnost jejich pohybů a zvláštní výraz očí. Kde se tu vzala a kdo je Monika Janíková?

Moderátorka Eva Zámyslická mění roli: malá Evička, kterou tu pamatujeme s dřevěnou píšťalkou, teď přichází zahrát na stříbrnou flétnu. Před očima nám vyrůstali také bratři Kutmanové, jejich hra je dokonalá, vypadá to, jako by si škola pozvala špičkové umělce.

NÁZVY ULIC V TURKOVICÍCH.

Zastupitelstvo obce schválilo na svém zasedání 7. listopadu 2011 pojmenování ulic v místní části Turkovice včetně Borek. Schválené názvy vidíte na těchto dvou snímcích.

A jakpak v téhle konkurenci obstojí – jak moderátoři uvádějí – samouk Patrik Havlíček? Sám si vybral skladbu na internetu a zvládl ji dobře. I jemu patří potlesk.

Moc bych si přála, aby tu teď s námi seděla stará paní Šalová a viděla na jevišti svého pravnuka Honzika, jak hraje na harmoniku. Rod pana řídícího Peška pokračuje v Ondřejově i v nejmladší generaci. A je mi moc líto, že tu s námi není naše kolegyně Helena Sehnalová. Kdysi mi vyprávěla, že zamlada toužila být tanečnicí. Jak by ji dnes těšily úspěchy vnuka Marka, který teď předvádí své stepařské umění nejen na domácí scéně.

Na jevišti se však nestřídají jen jednotlivci. Pěkné vystoupení připravily děti ze školní družiny. Tohle pásmo už jsem jednou viděla a děti si zaslouží pochvalu, jak pěkně se připravily. Jen mě mrzí, že se jim někde zatoulal vlk od Karkulky, těšila jsem se na něj.

Třetáci mě překvapili krásnou Romancí o Josefu Ladovi od Jiřího Žáčka. Vzpomínám, jak jsme se připravovali na jeho návštěvu v naší škole a zkoušeli si tenkrát i „zabásnit“. Romanci o J. L. jsem tu dnes slyšela poprvé a moc se mi líbila. A nejen báseň, ale zejména to, jak děti nebojácně přistupovaly k mikrofonu a s jakým citem přednášely.

Konečně mají taky sólo kulisáci, zatím skrytě ale spolehlivě pracující v zákulisí. Na scénu vlečou stará kachlová kamna! Něco mi to připomíná: snad Ladovy Bubáky a hastrmany? Ale kdepak! Čtvrtáci přivedli do staré školy kocourka Mikeše. Nebylo to snadné, učit kocoura, i když to byl chytrý Mikeš, ale zvládli to na výbornou. Zasloužili si nejen potlesk, ale navíc ještě mísu babiččiných koláčů.

Jakmile se znovu ujal mikrofonu pohotový moderátor Jirka Vosátka, promítla se mi ve vzpomínce scénka Ze staré a nové školy, která se odehrála před lety ještě ve staré sokolovně. Děti v ní recitují a zpívají, co se jim zalíbilo v nejnovějších čítankách, ale

také v té staré, která patřila panu řídícímu Peškovi. A dva „školníci“ (známí místní ochotničtí herci) se trumfují přednostmi té své školy. Novou vehementně prosazuje mladý Petr Vodrhánek, (Jirkův dědeček), starou hájí voustatý Jiří Böhm (jeho vnučky dnes přijaly roli hostesek).

Jenže na plátno skutečné scény se teď promítá něco docela jiného. Poznávám hrusický kostelík. Vypravěčka (ta tedy má paměť!) začíná líčit tragický příběh urozených svatebčanů. Z kostelíka opravdu svatebčané vycházejí a ve chvílce se tu odehraje krutý mord. Obdivuji, jak decentně ho zvládla režie předvést. To bych nevymyslela. A moc mě zajímá, kde se ten příběh vzal. Musím se zeptat. A taky na tu tanečnici.

Podle programu by tím měl večer skoro končit, jenže na konci stojí ještě jedno zaklínadlo: Rezba's girls. Jaképak překvapení nás ještě čeká? Na jevišti jsou teď vyvolávání učitelé, vlastně učitelky, které jsme před chvílí viděli v holčičí podobě na promítacím plátně. Záhada je objasněna, stačí přidat háček! S kytarou přichází známý muzikant, pan učitel Řezba, a – bude se zpívat! Přidáváme se s chutí a je nám dobře. Jen v koutečku duše se mi stýská po sice méně dokonalém, ale dětském sborovém zpěvu. Už se těším na Vánoce. Tam jistě chybět nebude.

Gratuluji vám, milí mladší kolegové. Večer, který jste připravili, byl důstojný, ba možno říci noblesní. Účinkující vystupovali suverénně a ukázněně, pomocníci v sále i za scénou se chovali vzorně, i to je vizitka školy. Umíte zacházet s technikou (já jsem se jí trochu bála), dovedete k reprezentaci školy dobře využít i toho, co děti získaly mimo školu, a mám radost, že se mají čím chlubit.

Eva Beránková, učitelka v. v.

VÍME, KDE ŽIJEME?

Ti starší, zejména rodilí Ondřejováci, jistě přikývnuou a podiví se, co je to za otázku. U těch mladších si už nejsem jistá, vždyť já sama mám značné mezery ve vědomostech. Byla jsem malá, když jsem na našich polích s rodinou pracovala a slýchala místní názvy. A tak jsem se pozvala k lidem, kteří ví. Je to opět pan Antonín Dřížhal, ale tentokrát nově i paní Eva Palmová, František Lanžhotský a Zdeněk Sadílek. S jejich pomocí vás teď pozvu na procházku ondřejovským katastrem, i když musím přiznat, že i jejich údaje se od sebe leckdy lehce lišily.

Základní části jako je Pecný, Křížek, Horka, Družstevní, Choceradská, Pražská nebo Turkovická ulice budou patrně známé všem. Ale já se chci vydat dál. Uvidíme, s jakým ohlasem se moje vycházka setká.

S naší procházkou začneme na náměstí a klidně se můžeme vydat třeba k Choceradům. Jakmile vyjdeme z městečka, po levé straně uvidíme poslední nové domy postavené Na Zahrádkách a nad nimi nás pozdraví Břešťák (Březský vrch). Podle Bartákova „Památníku“ se dříve nazýval Na Spravedlnosti a bylo tam popravistiště. Tam jsme se pravidelně podíleli na velkém pálení „čarodějnic“ a s dědečkem Janouškem jsem tam chodívala na trávu pro jeho kozy, kterou sežal na mezích kolem svých polí.

Ale vraťme se na silnici. Dál po levé straně jsou pole Pod Břešťákem a U Kamenného kříže. Ten tam stojí dosud, ale v okolních keřích ho není snadné najít. Odtud bylo možné se třemi cestami, které tam už dávno nejsou, dostat přes Šafránka do lesa

v Hníšovech, do Dílů a k Oboře nebo Řepistami směrem k vodárenské louce U Smrku.

Poslední pole na této straně nesla název U Pánovky. Panská silnice čili Pánovka vedla do Obory, která svého času skutečně jako oplocená obora pánů z Komorního Hrádku fungovala. Bratr mojí babičky A. Randa byl v Oboře dlouhá léta hajným a jeho zelená Praga Piccolo byla jedním z prvních aut, která do Ondřejova jezdila. Souvislost s Oborou má i název pozemků úplně v koutě u lesa, kterým se říkalo U Zadních vrat. A skutečně tam prý zadní vrata z původně oploceného lesa byla.

Právě jsme se dostali na hranici katastru a budeme se vracet. Opět po levé ruce nám zůstávají snad ta nejlepší pole katastru Na Rovinách, za nimi u lesa Vejborky se říkalo Na Panských polích. Ta vznikla parcelací panských polí patřících k Hrádku. Pak pokračujeme Kříčavami nebo po Neřádovské cestě k lesu Korouhvice. Podle Bartáka se dřív jmenoval Kúrovnice, což je v rozporu s pověstí, podle které vznikl název od korouhví, které oznamovaly pořádání trhů. Hned na kraji lesa můžeme vyzkoušet údajně léčivou vodu ze studánky, které se prý říkalo také Očnice, ale dnes se o ní mluví jen jako o Neřádovce. Léta si tam odtud lidé vozili vodu, ale jestli je ještě teď pitná, opravdu nevím. Malounko odbočím k těm studánkám. Doopravdy se pamatují, že u většiny našich polí byla vždy nějaká studánka, za které se dala dobrá studená voda pít a nebylo tedy nutné třeba ve žních dovážet za lidmi tolik pítí.

Vydáme-li se nyní už jen částečnou cestou za hřbitovem (dříve vedla až do Korouhvice), budeme Za Dubinkami, přejdeme-li okolo hřbitova k městečku, uvidíme výběhy koní na pastvinách Na Předměstí.

Dnešní hřbitov byl založen roku 1893 náhradou za zrušený starý hřbitov okolo kostela, po kterém zbyla už jen poměrně malá kostelní zahrada. V polovině Choceradské ulice můžeme zahnout do Sukdolské, jejíž název nám říká, kam asi povede. U nás doma se vždy říkalo, že jedeme do Súdola, logický by byl asi název Suchdol. Nyní již téměř zastavěná území nesla názvy Pod Zahradami a Humenec, což je les, ale také pole. Dokonce je Humenec přední – nad lesem a zadní – pod lesem - směrem ke Kalištím. Kopci u lesa se říká Baba a pod ní pole Pod Chmelnicí, což by mohlo ukazovat na dávné pěstování chmele. Zhruba v těchto místech byla i Novotnova cihelna.

Z Humence můžeme přejít Třešňovkou okolo lesa Horky až na Žlábek nebo téměř vyšplhat tou nejstrmější ondřejovskou ulicí Na Šebláku (původně Šeblovo pole, které jen hrdina dokázal sjet v zimě na lyžích) až na Horku a sejít kolem hřiště ke mlýnu, podél kterého vede cesta do Turkovic.

Za Ondřejovem po levé straně se táhnou až k Turkovicím úrodná pole řečená Čejkovy, po pravé straně pak pole nad Hlavačovem. Hlavačov je les, ale také bývalá osada, později hájovna. Dostaneme se do ní, když se kousek vrátíme a u kříže zahne k rybníku Votavka. Kolem ní pak vede značená turistická cesta Hlavačovem až do Hrusic, ale tudy dnes jít nechceme. Naopak, vyjdeme další strmou cestou kolem pily a přes silnici nahoru na hvězdárnu. Nebo je možné před posledním ondřejovským domem po pravé straně jít po polní cestě k Hedvábné borovici. Tak se jmenuje část lesa, ale že tam ta borovice ještě roste, nemohu zaručit. Na Hvězdárnu jdeme po docela kvalitní dlážděné silnici, která byla vybudovaná kvůli dostupnosti astronomického ústavu. Jméno hvězdárna je asi možné psát s velkým H, protože je to skutečně místní název. Možná už nebude každý vědět, že je postavena na Mandině vrchu. Babička jí jinak než „Manda“ neřekla. J. J. Frič jí pak po smrti svého bratra dal název Žalov, místně se ale nevžil. Radarová louka je na Šibeničkách, zřejmě zde mohla stát šibenice, ale jisté je, že u cesty pod radarovou loukou je na mezi postaven smírčí kámen s křížem a babička Chytráčková mi vypravovala, že se tam podle pověsti vzájemně zabili dva žebráci, kteří se prali o skývu chleba. Po dlážděnce jsme se právě dostali ke starému hřišti, u kterého začínají Přední Kubětiny s vysázeným sadem. Projdeme-li kolem „dvoumetru“, dostaneme se do Kubětín zadních, kde podle kronik stávala osada Kubětín a v lese jsou ještě patrné nějaké ty zbytky základů.

Pecný s rozhlednou jistě připomínat nemusím, je to široko daleko nejvyšší kopec a já mám ještě před očima dřevěnou konstrukci věže na rozhledně, která byla vidět už z našeho pole za zahradou. Také jsme tam jako malé holčičky chodily s babičkou na nedělní vycházky. Dalo se vyjít až nahoru. Věž je ale dávno snesená a rozhledna už není v takovém stavu, aby se na ni dalo chodit. Uzavřená byla vlastně dávno v souvislosti se vznikem geodetického ústavu.

Tentokrát můžeme projít lesem až na střimelickou silnici a před námi se rozprostře krásný výhled přes údolí Seradova k Hradovým Střimelicím, Samechovu a na obzoru je vidět kostelík v Podvekách. Hned pod silnicí u lesa se říká U Katovny a pole pod silnicí jsou na Bělidlech. Od Štěpinovy hospůdky je lesem pěkná vycházka po Nové cestě až na rozcestí U Obrázku a dále po turistické stezce do Černých Voděrad. Nyní se vrátíme zpátky do Ondřejova, ale projdeme zkratkou po Větrné ulici Na Křížek. Z Křížku se snadno dostaneme do Seradova, kde v šedesátých letech minulého století byl na naší a Tesaříkově louce vybudován rybník. Vlastně požární nádrž, ale k tomuto účelu asi ještě použitý nebyl. Šlo jen o povolení. Kolem stavidla a lesem můžeme projít až k můstku přes Seradovský potok na silnici do Hradových Střimelic a pozmulu se budeme vracet. Vlevo je malebný domeček již dávno uzavřený Sadílkovy cihelny a nad ní vede cesta do chatové osady Důle.

Terasová polička na svahu k Břešťáku, rokle i les se jmenují Hníšova, a to už jsme vlastně uzavřeli celý okruh kolem Ondřejova. Velmi svažité louka k silnici je Uzděná (naši říkali Ubzděná), bývalý teletník a cvičiště psů byly vybudovány Na Úhoru.

V seradovském svahu byla kdysi Štichova rokle, která sloužila jako úložiště odpadu. Zbyl jen název Štichovka, protože rokle byla po zrušení skládky zavezena a zarovnána.

Naši cestu končíme u rozsáhlého areálu bývalého JZD, který byl vybudován Na Podsedkách.

Na papíře je procházka snadno ke zvládnutí, pro reál by to byl výkon velice náročný časově i fyzicky. Tak doporučuji vycházky si rozdělit a užívat si skutečně krásného okolí i s myšlenkou, že už víme, kde žijeme.

Na této fotografii je pohled na Ondřejov z Břešťáku. Na Podsedkách není ani památky po nějakém kravínu či hale, chybět nám může i radarová louka. Snímek je asi z roku 1939.

Toto putování po místních názvech zakončím prosbou ke "starým Ondřejákům". Jestli se vám na přiložené mapce některé umístění názvu nezdá, nenechte si to pro sebe. Řekněte to mně nebo starostovi a mapku můžeme opravit. Jak už jsem napsala na začátku, i někteří pamětníci se liší v názorech na to, kam které jméno patří. Chceme však tato stará jména zapamatovat.

Aby se na ně nezapomnělo, mapku přiložíme ke kronice. Naši potomci ji tam snad jednou najdou.

Jarka Kozáková

Jubilea: říjen - listopad 2011

Jarmila Janoušková, Ondřejov, 80 let
Antonín Dřížhal, Ondřejov, 91 let
Ludmila Hnizdová, Ondřejov, 88 let
František Procházka, Turkovice, 81 let
Drahomíra Pospíšilová, Ondřejov, 81 let
Alena Štěpánová, Třemblat, 86 let
Jan Eliáš, Třemblat, 75 let
Věra Koudelová, Ondřejov, 84 let

**Všem oslavencům srdečně blahopřejeme
a přejeme pevné zdraví do dalších let !!!**

Noví občanci

Emílie Heřmánková, Ondřejov
Gabriela Kortánková, Turkovice
Andrej Křenař, Třemblat
Laura Novotná, Ondřejov
Vratislav Pecinová, Ondřejov

**Vítáme vás mezi námi a přejeme hodně zdraví
a štěstí!!**

Úmrtí

Josef Čelechovský, Ondřejov
Michal Holas, Ondřejov
Jaroslav Kalenda, Ondřejov
Ladislav Sehnal, Ondřejov
Antonín Tlamicha, Ondřejov

Poděkování

Děkuji obecnímu úřadu za dárek a milé přání k mým 80. narozeninám. Děkuji též paní Švandové a paní Klokočnickové za milé přání a předání dárku.

S pozdravem Jarmila Janoušková

Děkuji Obecnímu úřadu za dárek k mým 81. narozeninám, který mi udělal velikou radost a rovněž mě potěšila gratulace paní N.Brabcové, která mi dárek předala. Ještě jednou díky. S pozdravem a přáním hezkých vánočních svátků

František Procházka, Turkovice 9

Srdečně děkuji členkám SPOZu, paní Marii Švandové a paní Ivaně Klokočnickové za milou návštěvu při příležitosti blahopřání k mým 86. narozeninám. Rovněž děkuji za předaný dárek.

Marie Zámyslická, Ondřejov

Kdo pamatuje na moji maminku paní Zdenu Moučkovou, která zemřela před 20 lety 23. října 1991, vzpomeňte společně s námi.

Dcera Dana Zemanová s rodinou z Ústí nad Labem

Vydává Obec Ondřejov. Šéfredaktorka V. Vomáčková. Red. rada: J. Kölbl, J. Kozáková, M. Macháček, J. Pohanková, P. Řezba, M. Tlamichová. Registrováno zn. MK ČR E 12695. Cena 5 Kč.

Výzva

Redakce Ozvěn se obrací na spoluobčany s prosbou o poskytnutí historického materiálu nazvaného "Památník desetileté činnosti župní hasičské jednoty posázavské a 25leté činnosti dobrovolných hasičů v Ondřejově". Dokument sestavil pan Antonín Vomáčka v roce 1907. Podstatnou část dokumentu tvoří historie a místopis městečka Ondřejova sepsané panem Janem Bartákem, rolníkem a starostou v Kalištích a zemským poslancem. Materiál je podobný známé práci pana faráře Broušila, jehož reprint v r. 1997 zajistila obec. Obsahuje ale i hodně dalších zajímavých a mnohým dosud neznámých informací. Některé kratší pasáže z této práce byly před časem již v Ozvěnách použity.

Vlastníme sice kopii zmíněného dokumentu, ale ta je velice nekvalitní. Chtěli bychom vytvořit kvalitní kopii (včetně detailů a barvy titulní stránky). Kopie by mohla být k dispozici zájemcům a v případě zájmu bychom mohli zajistit její vytištění a prodej.

Jestliže máte tento materiál v dobrém stavu, prosím ozvěte se nám. Stačilo by nám půjčení jen na krátkou dobu, řádově týdně. Pokud se najde tento materiál a budete ochotni ho poskytnout, předejte ho laskavě (třeba i proti podpisu) na OÚ.

Děkujeme

KRUH PŘÁTEL HUDBY INFORMUJE

Letos v září vstoupí l KPH již do jedenácté koncertní sezony. První koncert se uskutečnil v sobotu 24.září v 19.30 Skladby W.A.Mozarta, A.Dvořáka a současného mladého autora Jiřího Kabáta přednesl přední soubor české komorní hudební scény, Vlachovo kvarteto.

22. října jsme měli možnost vyslechnout písňový recitál paní Olgy Černé za klavírního doprovodu Heleny Suchárové-Weiser. Téma koncertu: Romantismus v písních českých skladatelů (J. B. Foerster, G. Mahler, A. Dvořák, L. Vycpálek).

12. listopadu vystoupil ve mlýně a v Ondřejově již podruhé vynikající klavírista Adam Skoumal. Na programu zazněly skladby D. Scarlattiho, W.A.Mozarta, F.Chopina, B. Martinů a B.Smeteny a Výběr z romantických kusů A. Skoumala.

10. prosince se představil Korngold Quartet v obsazení Kristina Czajkovská, Václav Zajíc - housle, Klára Hegnerová - viola, David Hrubý - violoncello. Jsou to mladí umělci, kteří již však byli ocenění v několika zahraničních soutěžích. Program koncertu: Mozartův Smyčcový kvartet C dur, Janáčkův Smyčcový kvartet č. 1 a E. W. Korngold: Smyčcový kvartet č. 3 D dur.

V jarní části sezony se již 14. ledna se podruhé v Ondřejově představí Adamusovo trio ve složení Jan Adamus - hoboj, Jitka Adamusová - housle, Květa Novotná - klavír. V programu uslyšíme díla C. Debussyho, C. Franka, P. Ebena a J. Suka.

Dne 11. února vystoupí v Písňovém recitálu skladeb J. S. Bacha, L. van Bethovena a F. Chopina basista Jan Eriesson za klavírního doprovodu paní Heleny Suchárové-Weise. Připomínáme, že jsme ho mohli slyšet v basovém partu při loňském provedení Rybovy mše vánoční v SKC v Ondřejově.

V závěrečném koncertě sezony 14. dubna vysoupí členové Panochova kvarteta ve složení Jiří Panocha - 1. housle, Pavel Zejfart - 2. housle, Miroslav Sehnoutka - viola, Jaroslav Kulhan - violoncello. Jedná se o kvarteto nejdéle působící na české komorní scéně. Rozhodně se budeme moci těšit na vrcholný umělecký zážitek. V programu zazní díla W. A. Mozarta, F. Schuberta a A. Dvořáka.

Srdečně zveme nejen naše věrné příznivce, ale i ostatní zájemce o hodnotnou hudbu. Znovu připomínáme, že KPH je sdružení otevřené veřejnosti a rádi mezi sebou uvítáme nové, třeba i nahodilé příznivce kvalitních hudebních zážitků.